

Kr. er man saa oppe paa 4350 Kr. Men dette viser jo egentlig, at det for Statskassen er betydelig billigere at oprette Brug i Henhold til Husmandsloven af 1917 end i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919. Men naar det er billigere for Staten, følger ogsaa deraf ganske selvfølgelig, at saa betyder det ikke den samme Lempelse af Vilkaarene for de Brugere, der skal overtage Brugene. De kommer med andre Ord til at sidde under lempeligere Forhold i Henhold til Loven af 1919. Derfor synes jeg, der sagligt set er al god Grund til saa vidt muligt at bringe Overensstemmelse i Stand mellem disse to Love, og det tror jeg, man med Rette kan sige, at man opnaar ved at gennemføre de af den højtærede Landbrugminister foreslaaede Ændringer.

Hvis man nu gaar ud fra, at disse Ændringer bliver gennemført, og man saa paa Grundlag af de ændrede Forhold vil drage en ny Sammenligning mellem de to Systemer, saa tror jeg, man har let ved at forstaa, at saa bliver Forholdet kort sagt omtrent saaledes — jeg vil her indskyde, at jeg gaar ud fra, at Byggelaanet vil blive en lille Smule forhøjet til næste Aar; der er ingen Tvivl om, at Bygningstallet vil stige en lille Smule, saaledes at naar vi i indeværende Aar regner med Maksimum 11500 Kr., kommer vi ganske sikkert op til 12000 Kr., og hvis vi gaar ud fra 12000 Kr. som Maksimum for Byggelaanet, vil det ved en Sammenligning fremgaa, at enten Brugene bliver oprettet i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919 eller i Henhold til Loven af 1917, faar de i begge Tilfælde en rentefri Del af Byggelaanet paa 4000 Kr. Efter Loven af 4. Oktober 1919 opnaar de desuden Fordelen ved at forrente en Jordværdi, der ligger i alt Fald op imod 2000 Kr. under den egentlige Handelsværdi — det bliver selvfølgelig en Fordel for Brugeren —. medens derimod de, som gaar ind under Husmandsloven af 1917, opnaar i Penge henimod den samme Fordel, ved at Staten overtager de udstedte Obligationer til Parikurs og maa sælge dem med et Tab paa 15 pCt. Jeg tror altsaa rent ud sagt, at hvis man nøjagtigt vil regne det ud i Penge, vil Gennemførelsen af de foreslaaede Ændringer betyde, at de paagældende økonomisk set bliver omtrent ligestillet, og at det ogsaa for Staten bliver, rigtigt udregnet, forbundet med saa omtrent de samme Udgifter at oprette Brug, hvad enten det sker i Henhold til den ene eller den anden Lov.

I § 1, sidste Stykke, er der stillet Forslag om, at Afdragsfriheden udstrækkes fra 3 til 5 Aar. Denne Ændring er jo foreslaaet i Erkendelse af, at netop de første Aar er vanskelige, at der er mange Begyndervanskeligheder forbundet med at overtage et saadant Brug. Der maa i mange Tilfælde gennemføres Grundforbedring af Jorden, hvis der virkelig skal være Mulighed for at sætte den i en god Kultur, der maa anskaffes Besætning, Besætningen maa stadig forøges, og netop i de første Aar maa der stadig anskaffes flere og flere Redskaber. Derfor tror jeg, det er godt netop overfor disse Brug, at Afdragsfriheden udstrækkes til 5 Aar i Stedet for som forhen 3.

Jeg skal dernæst kun gøre en kort Bemærkning til § 2, hvorved Forholdet ogsaa bliver stillet lige med Hensyn til Husmandslovene, idet der foreslaas, at ogsaa Ansøgere, der er under 25 Aar, kan komme i Betragtning. Jeg synes, det er naturligt, at denne Ændring bliver gennemført. Det vil sikkert i Fremtiden blive saadan, at den store Part af Ansøgerne er over 25 Aar, og det tror jeg ogsaa de bør være i de fleste Tilfælde, men jeg har ganske vist den Opfattelse, at hvis en Ansøger er fuldt kvalificeret og maa anses for særlig velegnet til at overtage et saadant Brug, skal det ikke være en Hindring for ham, at han ikke er mere end 24 Aar. Der maa gøres Plads ogsaa nedad, og da vi nu har sat Fuldmyndighedsalderen ned til 21 Aar, synes jeg, det er ganske naturligt, at vi ogsaa anerkender Nedsættelsen paa dette Omraade.

Med disse Ord skal jeg anbefale de af den højtærede Landbrugminister stillede Forslag til Ændringer til velvillig og, saa vidt det er muligt, hurtigt Udvalgsbehandling.

Dernæst vil jeg gerne i den samme Forbindelse gøre nogle Bemærkninger til nogle af de Lovforslag, som er indbragt ad privat Vej, men som jo nok i Virkeligheden kan betegnes som Socialdemokratiets. Det er jo for saa vidt gamle Traverer, vi staar overfor. Det er ikke noget nyt, det hører, kan man godt sige, med til Vintersæsonen, at Socialdemokraterne paa ny fremsætter disse Forslag.

Angaaende Socialdemokratiets Forslag vedrørende Lov Nr. 557 af 4. Oktober 1919 skal jeg kun gøre nogle Bemærkninger til § 4, der drejer sig om Driftslaan. Et gammelt Ord siger, at meget vil mere have. Da jeg nu har oplyst, at de Husmænd, som overtager et saadant Brug, i